

[Oluf Pedersen.]

at konflikter gav organisationerne større betydning. Jeg noterer med glæde, at i de senere år ser dette ud til at være ændret. Det er, ligesom man nu trods fortsat modstand mod tvungen voldgift dog fra begge sider anerkender dens nødvendighed, og jeg tror også, at der var blevet voldgift i dette tilfælde, hvis der som sagt ikke var skubbet til fra anden side. Det var det tidligere medlem af dette ting hr. Hans Pinstrup, som trådte ind i billedet og blandede sig i en sag, der i hvert fald ikke direkte vedkom ham og hans organisation.

Nu er landbrugsbedrifterne ved en konflikt værre stillet end andre, fordi kørerne jo ikke strejker og ikke laver lockout, hvorfor man ikke slipper med tabt arbejdsfortjeneste, men får direkte underskud. Landbrugets virksomheder rammes ved konflikt hårdere end andre virksomheder, og derfor tror jeg, at det var et meget dårligt råd, hr. Hans Pinstrup gav, da han rådede til at holde mælken tilbage, selv hvor der slet ingen konflikt var, og derved brød de almindeligt gældende regler for faglig strid. Det blev jo ikke bedre ved, at han kom til at ramme også husmændene og mange gårdmænd, som ikke har organiseret arbejdskraft. Man kan læse ud af husmandsforeningernes udtalelse, at han har handlet selvbestaltet og ukollegialt, uden at have spurgt sig for, ja, jeg vil endda gå ud fra, at han ikke alene havde glemt at spørge forud, men også var blevet advaret mod at gøre det, han gjorde.

Der siges i husmændenes udtalelse — jeg beder om tilladelse til et citat —:

„Der er ikke i den oprindelige konflikt nogen baggrund for, at den store del af de danske landbrugsbedrifter afskæres fra at få deres mælkeproduktion udnyttet.

De samvirkende danske Husmandsforeninger må tage bestemt afstand fra opfordringen til landmændene om at tilbageholde mælken. Det er særlig beklageligt, at denne opfordring blev bebudet på et tidspunkt, hvor der var sandsynlighed for en løsning af konflikten. Fremkomsten af denne bebudelse bærer hermed et væsentligt ansvar for, at en løsning ikke fandt sted inden konfliktens udbrud.“

Jeg vil tilføje, at Hans Pinstrups overgreb ikke bliver mindre uansvarligt ved, at det også ramte det øvrige samfund, hvor det kom til at gå hårdest ud over de uskyldige, dem, der var vanskeligst stillet, og som slet ikke var part i konflikten. Jeg synes, at det, der her blev gjort, var meget klodset, og det vil antagelig resultere i en sprængning af det naturlige samarbejde.

De små landbrug er jo i det væsentlige familiebedrifter, og de bestemmer selv deres arbejdstid. Det gælder ikke blot husmænd, men mange gårdmænd og den store del af dansk landbrug, som kun har uorganiseret arbejdskraft. De berøres slet ikke af overenskomsten og betaler ofte udover tarifføl. Og for mejeriernes vedkommende var der mig bekendt slet ingen uenighed med hensyn til arbejdstiden. Kun for de store gårdes vedkommende er her et stridsspørgsmål. Det er jo bundfalsk at stille det op, som om det er en konflikt mellem landbruget og andre, for til landbruget hører selvfølgelig både driftslederen og arbejderen. Det er følgelig en konflikt indenfor selve landbruget, og det er klart, at husmænd og mange andre ikke forstår, at de skal tvinges til at vise solidaritet med godsejeren imod hans arbejdere. Det har skabt den følelse, at en enkelt mand har ment, at det hele drejede sig om at vise magt, en magt, som vedkommende ikke evnede at svare til. Der er grund til at sige her i tinget, at landboforeningerne slet ikke er nogen arbejdsgiverforening, men sammenslutningen er tværtimod en forening af frie, selvstændige bønder, der burde holde sig fri af organisationsvælde, ligesom husmændene gør det. Derfor forstår jeg udmærket husmændenes protest overfor Hans Pinstrups overgreb. Her som på andre områder må man anerkende deres samfundsmæssige indstilling, og det bør komme dem tilgode, også når vi om nogle dage skal drøfte deres hjertesag, som også er min.

Jeg vil også have lov at understrege, at man fra husmandsforeningernes side har rettet en henstilling om tvungen voldgift. Det er, ligesom det ærede medlem hr. Alfred Jensen slet ikke er klar over det. Han taler, som om han kun har læst overskrifterne og ikke indholdet.

Der er også i denne kamp i nogen grad